

paa Sagen, da jeg i det Hele er enig med og kan henholde mig til det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen).

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Dusen): Jeg skal overfor det ærede Medlem fra Nyborg sige, at jeg ikke har Noget imod, at vi frede Haren ogsaa i Juletiden, og jeg antager, at mine Medforslagsstillere heller ikke ville have Noget imod, at det kunde komme dertil. Men det er jo alligevel et Spørgsmaal, om ikke en Del af Thingets Medlemmer ville have Noget derimod; thi det er jo saa, at der er ikke saa faa, der kunde have Vyst til netop at benytte denne Ferietid til at drive Harejagt i. Jeg skal imidlertid henhvile, om det alligevel ikke kunde blive ved det, som Lovforslaget gaar ud paa. Forvrigt vil jeg gjentagende tilføje, at jeg for mit personlige Vedkommende har ikke Noget imod en saadan Forandring, men jeg vilde dog meget ønske, at noget Saadant ikke kom frem, hvis det skulde være i Stand til at berede Forslaget Vanskeligheder paa dets videre Gang heri Thinget.

Lutein: Jeg vilde egentlig, skjøndt jeg er Medforslagsstiller til det Forslag, som foreligger til Forhandling, have stillet som Ændringsforslag det Forslag, som det ærede Medlem paa den anden Side af Salen (N. Jensen) antydede med Hensyn til Fredningen af Suleaften. Det er nu for Harenes Vedkommende; thi Agerhønsene ere jo allerede fredede efter Lovforslaget. Med Hensyn til de Betæneligheder, som det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) omtalte, tror jeg ikke, de have nogen Betydning, naar vi se hen til, at det, vi have at værne Haren imod, navnlig er Sneen og den hensynsløse Jorsfølgelse. Hvis vi ville væрге den mod det, og derigjennem forøge Harebestanden en Smule, maa vi gaa til Fredning i Juletiden og kunne ikke tage noget videre Hensyn til, at enkelte Studenter og Andre, som komme hjem, have Vyst til at skyde Harer. De odelægge derved hele Harebestanden, og jeg antager, at der er kommen en Overbevisning i hele Befolkningen om, at Jagten nu er gaaet over fra at være en Fornøielse for enkelte Mennesker til virkelig at være et Spørgsmaal af økonomisk Interesse for Landbruget. Vi have Kommuner her i Landet, der ved en fornuftig Anvendelse af og en fornuftig Fredning af Harejagten skaffe sig meget betydelige Indtægter gennem den, saa jeg tror, vi maa være enige om, at det er til Gavn for Landet, at Haren bliver fredet saa meget som muligt. Jeg skal derfor paa det varmeste støtte det Forslag, som jeg antager,

at det ærede Medlem vil fremkomme med, om Fredning af Haren fra Suleaften.

G. Ravn: Det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) oplyste os om, at nu var Harene ved at forsvinde i meget stort Antal. Den Erfaring har jeg ikke fra den Egn, hvor jeg er fra, og derfor vil jeg haabe, at Forslagsstillerne holde fast ved den Bestemmelse, at vi faae Julen med. Jeg kan slet ikke forstaa, at f. Ex. Studenterne, naar de komme hjem i Julen, ikke skulde have Lov til at gaa paa Harejagt, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor Folk, som i Almindelighed ikke gaa paa Jagt, naar de faae en 7—8 Dage fri, ikke skulle have Lov til at gaa paa Harejagt. Denne Bestemmelse kan jeg ikke gaa med til, og dersom der bliver stillet Forslag om at forandre Loven i saa Henseende, da maa jeg stille Forslag i modsat Retning.

Da ikke Flere begjærede Ordet blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Lovforslagets 2den Behandling indkaldtes til Lørdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring af Korn-tiende in natura til Pengeydelse.

Lovforslaget findes i Till. A. Sp. 2873—78.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Berntsen: Naar Forslagsstillerne have tilladt sig efter 10 Aars Forløb aiter at bringe den Sag paa Bane, er det i det Haab, at den endelig maa være moden til Afgjørelse. Spørgsmaalet er jo slet at overse, thi det behandler jo kun den simple Ting, om det i Fremtiden maa tillades Tiendeydnerne her i Landet at svare deres Korn-tiende i Penge efter Kapitelarten i Stedet for som hidtil in natura. Derfor finder jeg ikke Anledning til nærmere at udvilde det Spørgsmaal, tilmed da Sagen er bleven saa grundig behandlet for 10 Aar siden her